

GBUROWIC (1) *sb m*

N sg gburowic.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Człowiek chłopskiego pochodzenia: Encyclius vir, Alias, In ordinem redactus, Prosty człowiek Gburowic. *Mącz* 103c.

Cf **GBUR**, [**GBURAK**]

HG